

Hồi 15

Phá Trận La Hán

Vẫn còn hậm hực về chuyện Thi Quái, La Nhược Phi quát tháo năm ả kia:
- Còn không mau đứng lên, lo mọi hậu sự cho Liên Liên?

Năm ả kia kinh hoảng, vội làm theo!

Qua đó, Hoàng Định biết, nếu ả Liên Liên không lờ lời đề cập đến Xạ Nguyên Châm, cho dù ả chỉ phát thoại mỗi một chữ Xạ, có lẽ ả chưa đến nỗi bị La Nhược Phi hạ sát!

Vì dường như trong sáu ả chỉ có ả Liên Liên là được lòng La Nhược Phi và La Nhược Phi cũng rất tin dùng ả!

Bằng không La Nhược Phi cần gì phải để tâm đến việc lo lắng hậu sự cho ả Liên Liên?

La Nhược Phi lặng yên nhìn năm ả kia lẳng xẵng lo toan mọi việc!

Cho đến lúc đã an táng ả Liên Liên xong, La Nhược Phi vẫn không nói gì!

Tinh mắt, Hoàng Định nhìn thấy La Nhược Phi cứ đăm đăm hai mắt đỏ hoe nhìn vào năm mộ mới đắp!

La Nhược Phi sau đó mới buông nhẹ một câu:

- Quay về tổng đàn:

Năm ả kia nhanh nhẩu:

- Đường chủ cò cần sai phái ai đến báo tin cho Vương phó đường?

La Nhược Phi gắt:

- Nếu cần ta đã bảo! Bọn Vương phó đường đã được điều đến Thiếu Thất Sơn rồi! Đi!

Đến lượt Hoàng Định lên tiếng:

- Tại hạ cũng phải đến tổng đàn để nhận lệnh từ nội đường Đường chủ, không hiểu La Đường chủ có thể cho tại hạ tháp tùng?

La Nhược Phi lạnh giọng:

- Đưa người về, là trách nhiệm của ta! Đương nhiên người cũng phải đi!

- Muốn đi ư? Hãy nhìn lại xem nào!

Vút! Vút!

Có ít nhất là mười nhân vật xuất hiện, họ toả ra vây kín chung quanh bọn Hoàng Định. Hoàng Định hoảng hốt:

- Phục Thanh Môn?

Chỉ cần nhìn vào tay áo của những nhân vật này, họ đều đeo mỗi người một mảnh vải màu xanh, Hoàng Định thừa biết họ là ai.

La Nhược Phi biến sắc:

- Vừa nhắc đến núi Thiếu Thất là có ngay đệ tử phái Thiếu Lâm xuất hiện! Được, bọn người muốn tìm chết thì bốn Đường chủ sẽ cho bọn người được toại nguyện!

Thanh âm khi nãy, một lần nữa lại vang lên:

- Muốn như vậy, hãy nhìn lại lần nữa xem nào!

Vút! Vút!

lại có thêm mười nhân vật xuất hiện! Và tức khắc, mười nhân vật lúc nãy liền lùi lại, nhường chỗ cho chín trong mười nhân vật đến sau thế chân!

La Nhược Phi tái mặt:

- Tiểu trận La Hán?

Nhân vật thứ mười trong loạt xuất hiện sau, vùng cười lên, qua thanh âm này cho thấy đó là nhân vật đã hai lần phát thoại.

- Ha... Ha... Ha...! Nghe nói dưới trướng của Phong Lưu Tử La Nhược Phi có một trận gọi là Lục Hợp Khốn Tiên Trận rất lợi hại! Ta chỉ muốn so sánh xem, đối với tiểu trận La Hán trận nào lợi hại hơn?

Nói đến Thiếu Thất Sơn hoặc tiểu trận La Hán gì đó thì Hoàng Định không biết, nhưng qua sự xuất hiện của khá nhiều nhân vật tăng bào, không cần nói Hoàng Định cũng biết họ là đệ tử phái Thiếu Lâm!

Do đó, Hoàng Định không hề ngạc nhiên khi nghe La Nhược Phi lên tiếng có phần cao ngạo:

- Đường Nhất Vị! Phái Không Động của người từ lúc nào luyện được tiểu trận La Hán vậy? Mượn oai người để tự đề cao bản thân, người không thấy thẹn sao?

Nhân vật được La Nhược Phi gọi là Đường Nhất Vị có phần biến sắc:

- Đành rằng trận là trận của Thiếu Lâm phái, nhưng người đừng quên Thất đại phái đã vì ai phải liên minh lại thành Phục Thanh Môn! Chớ nhiều lời, Lục Hợp Trận của người đâu mau bày ra bằng không phải chấp nhận nạp mình vào tiểu trận La Hán!

La Nhược Phi cố ý cười giễu cợt:

- Sao? Không thể động khẩu nên định động thủ để khoả lấp phần nào nỗi thẹn à? Được! Ta sẽ cho bọn người thưởng thức sự lợi hại của Lục Hợp Khốn Tiên Trận! Đánh!

Dứt lời, như một tia chớp, La Nhược Phi lao xuyên qua vòng vây của chín tầng nhân vào nhanh chóng xuất kinh quạt vào nhân vật Đường Nhất Vị.

Vút!

Vù... Vù...

Đường Nhất Vị kinh tâm, lập tức phát lệnh:

- Đề phòng bọn còn lại cũng tìm cách tháo chạy! Mau phát động thể trận!

Và Đường Nhất Vị liền bạt kiếm giao đấu với La Nhược Phi!

Véo...

Chín vị tầng nhân lập tức khởi phát thể trận, khiến Hoàng Định lâm vào cảnh dở khóc dở cười!

Vì Hoàng Định biết Lục Hợp Khốn Tiên Trận đã không còn từ khi ả Liên Liên thâm tử!

Có chẳng, nếu La Nhược Phi đừng có hành động như bây giờ, có lẽ ả sẽ thế vào chỗ Liên Liên, lập lại trận thể Lục Hợp Khốn Tiên Trận để đối chọi!

Đằng này La Nhược Phi đã thừa cơ hội lao thoát ra ngoài chỉ để lại một Hoàng Định và năm ả không đủ lập trận Khốn Tiên.

Để giải thích điều này, đối với Hoàng Định chỉ có một cách, ả La Nhược Phi thật sự khiếp sợ tiểu trận La Hán!

Và nếu đúng như vậy, hoá ra Hoàng Định đang tự chuốc hoạ vào thân! Ngay lúc này Hoàng Định không thể bộc lộ thân phận, vì có bộc lộ cũng chẳng ai tin!

Kể đó, Hoàng Định cũng không thể vận dụng toàn bộ sở học sẵn có để đối phó với trận La Hán, vì như thế trước hết sẽ làm La Nhược Phi nghi ngờ!

Cũng vậy, dù Hoàng Định thừa hiểu sự biến hoá của Lục Hợp Khốn Tiền Trận cũng không thể bỗng dung để lộ, hợp vờ năm ả kia để tạo thành một thế lực đủ mạnh, hầu đối phó với tiểu trận La Hán và chi trì tính mạng!

Tất cả chỉ vì sự khiếp hãi của ả La Nhược Phi.

Hoàng Định phần nộ, gọi năm ả kia, lúc đó cũng đang cuống cuồng kinh hãi:

- Bọn người sợ nổi gì! Lập trận đi!

Lúc đó, vòng vây của tiểu trận La Hán dần thít chặt và như Hoàng Định biết về trận thế kỳ môn thì đó chính là dấu hiệu cho thấy tiểu trận La Hán sắp đạt đến uy lực mạnh nhất!

Năm ả kia vừa kêu vừa tru tréo loạn xạ:

- Không đủ người làm sao lập được trận sứ giả?

- Phải đó! Chi bằng chúng ta cứ loạn đả loạn đánh, mạnh ai nấy tìm đường thoát thân!

- Chao ôi! Phải chi sứ giả đừng quá cương cường, khiến La Đường chủ phải hạ thủ Liên Liên, phen này...

- Sứ giả muốn chạy cứ chạy, đừng lý gì đến bọn thuộc hạ!

Hoàng Định than thầm:

- "A ha! Bọn người, ả thì kêu ta chạy, ả thì đem cái chết của Liên Liên đổ trút cho ta! Hừ! Liên Liên chết là do ả tự chuốc lấy, còn ta nếu chạy... được đâu cần bọn người nhắc! Chỉ tiếc, trận La Hán đã như Thiên La Địa Võng rồi..."

Còn đang nghĩ, Hoàng Định giật mình khi nghe một lượt phật hiệu trầm hùng vang lên:

- A di đà phật!

Biết lúc tối hậu đã đến, sinh mạng còn hay mất là tùy thuộc vào thái độ lúc này, Hoàng Định gầm vang:

- Đồng loạt phát kinh! Quất mạnh ra ngoài! Mau!

Chính Hoàng Định là người thực hiện trước điều đó!

Hoàng Định dồn toàn lực vào song chưởng và hất mạnh ra!

Vù... Vù...

Đây là mệnh lệnh của sứ giả thượng cấp, năm ả kia phần vì sợ, phần vì lo cho sinh mạng nào dám chậm trễ! Tất cả đồng loạt phát kinh:

- Đánh!

Ào... Ào...

Tiểu trận La Hán được chín vị tăng nhân cho khởi phát thế công:

- A di đà phật...

Ào... Ào...

Áp lực từ tiểu trận La Hán liền quật búa vào trong, hoá thành một lớp kính dày đặc phủ kín những lực đạo do bọn Hoàng Định vừa xô ra.

Ào... Ào...

Ầm! Ầm! Ầm!...

Hàng loạt những tiếng chạm kính vang lên, lưu lại một kết quả không thể nào bác bỏ được. Đó là phe Hoàng Định dù đã phát kính trước nhưng xem ra kể như vừa đương đầu với một bức tường không thể nào xuyên thủng!

Tuy hoàn toàn thất vọng nhưng Hoàng Định biết càng chán nản hoặc càng chậm tay thì cái chết càng đến gần! Vì thế, Hoàng Định lại quát:

- Lập một trận, thiếu còn hơn là không lập trận nào! Mau phát động đi, để ta giúp bọn người một tay, nào!

Dứt lời, với toàn bộ công lực sẵn có, Hoàng Định quật thẳng ra ngoài một kính cực kỳ uy mãnh!

Vù... Vù...

Năm ả kia do nghe Hoàng Định nói quả chí lý nên chỉ lo lập trận, không ả nào phát hiện Hoàng Định vừa có một chưởng kính hồn bạt tuy mà có lẽ đến cả La Đường chủ của bọn chúng cũng không thể nào làm được!

Tiểu trận La Hán lập tức phát kính đối phó:

- A di đà phật...

Ầm... Ào...

Vù...

Ầm!

Hoàng Định lão đảo như thuyền con say sóng! Tuy thế, trận Lục Hợp Khổn Tiên Trận khuyết một vị trí vẫn được năm ả kia lập thành!

Hoàng Định nghe một ả kêu:

- Khiếm khuyết mất một phương vị sứ giả, bọn thuộc hạ không thể phát động!

Hoàng Định nghiêng răng:

- Thiếu cũng đánh! Hoặc phải có ai đó chỉ cho ta, để ta tự trám vào!

Ả nọ cả mừng:

- Còn một phương vị không lấy gì làm trọng, có sứ giả trám vào là hay rồi!

Lúc đó, lược niệm phạt hiệu kế tiếp của tiểu trận La Hán đã vang lên:

- A di đà phật...

Và kinh lược từ tiểu trận La Hán lập tức ủa vào như thác đổ.

Ào... Ào...

Hoàng Định cố trấn định kêu lên:

- Là phương vị nào! Nói mau!

Tuy kêu nhưng thoạt nhìn qua Hoàng Định cũng biết đó là phương vị nào!

Vì thế, khi nghe ả lúc này chỉ:

- Là phương vị này!

Lập tức Hoàng Định trám vào và liền miệng hô hoán:

- Được rồi! Đánh đi! Còn chờ gì nữa!

Ả đó đang chiếm giữ chủ trận, tay hất kinh, miệng hét:

- Sứ giả cứ nhớ là phải luôn phát kinh, hỗ trợ cho người bên tả! Tất cả đánh nào!

Hoàng Định và năm ả đồng loạt phát kinh, tất cả đều hỗ trợ cho người đứng bên tả!

Ào... Ào...

Hợp kinh Khốn Tiên Trận tuy xuất phát có muộn hơn hợp kinh trận La Hán nhưng đâu sao vẫn đạt kết quả tối thiểu!

Ầm!

Lược Hợp Khốn Tiên Trận đều phát kinh hỗ trợ cho phương vị mé tả, tạo thành một xoáy kinh cuộn từ tả qua hữu!

Khi gặp phải áp lực từ ngoài đổ vào, xoáy kinh này làm cho ngoại lực phải cuộn xoáy theo, khiến tiếng chấn kinh phải phát sinh tuy kinh khiếp nhưng cũng chỉ làm mọi người chao đảo rồi thôi, không đến nỗi gây phương hại như một hai lần đầu!

Phấn khích ả chủ trận lại quát:

- Bây giờ phát về phía hữu! Đánh!

Ào... Ào...

Gặp phải thế trận đối kháng tiểu trận La Hán lập tức có sự biến hoá khốc liệt.

- A di đà phật...

Từ trận La Hán liền tạt vào Lục Hợp Khổn Tiên Trận ba đạo kinh, mỗi đạo là do ba tăng nhân hợp lại.

Vù... Vù...

Vù... Vù...

Hoàng Định biến sắc, kêu lên như cùng lúc với ả kia:

- Cách này như không được!

Ả kia hô hoán:

- Chúng ta cũng phải biến đổi! Lục Hợp Phân Khai! Sứ giả hương kinh ra ngoài! Mau!

Hoàng Định làm theo nhưng trong lòng thầm thất vọng!

Ả nọ không thể đảm nhiệm chủ trận linh hoạt bằng Liên Liên!

Và trong trường hợp này, nếu là Hoàng Định, biện pháp ứng phó nhất định không phải là cách đó!

Đáng tiếc, Hoàng Định không thể tự dung chiếm giữ vị trí chủ trận, một khi đang giả vờ như người chưa biết gì về trận thế!

Ầm! Ầm! Ầm!

Bị chao đảo nhiều hơn lúc nãy, một kết quả quá tồi khiến Hoàng Định phải chủ động hô hoán:

- Tất cả phải cố chi trì! Chúng ta cần phải chiếm tiền cơ! Mau đánh theo cách lúc đầu. Nhanh nào!

Cách lúc đầu là cách phát kinh hỗ trợ cho người mé tả, Hoàng Định đang làm như thế. Khiến ả ở mé tả cũng phải làm theo nếu như ả không muốn bị chưởng kinh của Hoàng Định lấy mạng!

Cũng vậy, lần lượt những ả còn lại cũng có hành động tương tự, tất cả đều tạo ra một lực xoáy kinh hồn.

Ào... Ào...

- A di đà phật...

Ào... Ào...

Vù...

Ầm!

Tiểu trận La Hán vừa có dấu hiệu sắp bị lực xoáy cuốn theo, Hoàng Định mừng rỡ:

- Lập lại một lần nữa! Đánh!

Ào... Ào...

Lực xoáy lại xuất hiện khiến tiểu trận La Hán muốn chi trì buộc phải tạo một lực đối kháng!

Họ lập thật:

- A di đà phật!

Ào... Ào...

Ầm!

Nhờ kịp phát lực đối kháng nên tiểu trận La Hán vẫn chưa bị cuốn theo!

Lập tức, Hoàng Định hô to:

- Hãy phát kinh theo ta! Càng nhanh càng tốt!

Và Hoàng Định phát kinh về mé tả, vẫn là hợp chiều này giờ!

Năm ả kia làm theo.

Vù... Vù...

Và thật bất ngờ, Hoàng Định đột ngột đổi hướng, phát kinh ngược qua mé hữu!

Do đã có lệnh, năm ả kia tuy kinh ngạc nhưng cũng y cách phát kinh theo tạo thành một lực xoáy ngược lại.

Ào... Ào...

Chỉ đến khi nhìn thấy phản ứng của tiểu trận La Hán, năm ả kia mới thâm thán phục biện pháp của Hoàng sứ giả!

Chẳng là tiểu trận La Hán vì biết đó là lực xoáy về mé tả, họ trong tư thế phát kinh đối kháng, vô hình chung là từ thế miễn cưỡng lại lực chạy về mé tả! Nào ngờ, Hoàng Định lại bất thần cho lệnh đổi lực, khiến họ càng muốn cưỡng lại lực chạy về mé tả thì càng dễ bị lực xoáy về mé hữu cuốn họ theo!

Họ chạy thật, khiến tiểu trận La Hán tạm thời phải đình trệ!

Không bỏ lỡ cơ hội, Hoàng Định quát:

- Chạy ra ngoài! Mau!

Năm ả kia như thú rừng thoát bẫy lập tức chạy ủa ra, trước khi trận La Hán khép lại!

Riêng Hoàng Định vì không thể vận dụng khinh công nên không thể nào chạy nhanh bằng năm ả kia!

Do đó, chỉ một sát na nữa là thoát, Hoàng Định lại bị tiểu trận La Hán nhốt lại!

Không thể không giận, Hoàng Định lập tức phát chiêu, nhất định không cho tiểu trận La Hán có cơ hội phát động thế trận!

Nhắm vào vị tăng nhân đang án ngữ trước mặt, Hoàng Định gầm vang:

- Không tránh thì đừng trách Hoàng Định này! Đỡ!

Vù...

Bị công kích trong cự ly gần, vị tăng nhân này dù biết là không nên vẫn tự ý phát chiêu hoá giải.

Vù...

Quá bất ngờ vì vô tình vị tăng nhân nọ tạo cơ hội tốt đến vậy, Hoàng Định cười khanh khách:

- Một chọi một như vậy mới thú! Xem đây!

Vù...

Nhưng giận dữ này giờ của Hoàng Định liền biến mất, thay vào đó là nỗi niềm say mê khi được cùng vị tăng nhân chiết chiêu giải chiêu.

Vù...

Vù...

Hoàng Định càng thêm đặc ý khi biết được hai điều!

Thứ nhất, vì có một vị tăng nhân tự ý ra tay nên tiểu trận La Hán vô tình tự tan rã!

Thứ hai, dù lần đầu đụng chạm với võ học Thiếu Lâm phái nhưng xem ra với những chiêu bình thường, nếu Hoàng Định xuất sử thật linh hoạt thì cũng thừa năng lực ứng phó!

Do đó, Hoàng Định cười luôn miệng:

- Hảo thủ pháp! Sở học của Thiếu Lâm quả danh bất hư truyền!

Hoặc:

- Cũng chiêu này, tại hạ đã từng làm nhiều người khốn đốn! Hãy hoá giải thử xem!

Vù...

Đầu tiên, khi cùng Hoàng Định chiết chiêu, ít nhiều gì ở vị tăng nhân nọ cũng biểu lộ sắc thái khinh thường!

Tuy nhiên, càng chiết chiêu thì sắc thái nọ càng biến mất, đến nỗi vị tăng nhân đó cũng ủa, à liên miệng:

- Ủa! Lại là chiêu tầm thường này sao?

Hoặc:

- À! Ra thí chủ có lối biến hoá nhanh hơn người khác!

Hay:

- Chi dùng những chiêu sơ đẳng nhưng vẫn hoá giải những chiêu này của bản tăng, thí chủ quả là người...

Hoàng Định vụt quát:

- Khi Hải huyết này:

Vù...

Vị tăng nhân biến sắc:

- Uý! Nhanh thế sao?

Và tăng nhân liền hạ chưởng tay xuống!

Hoàng Định cười lạnh:

- Còn huyết Kiên Tĩnh thì sao?

Vù...

Vị tăng nhân dịch đầu vai về phía sau, hy vọng với chiêu đang thi triển sẽ kịp chế ngự Hoàng Định!

Nào ngờ, Hoàng Định lại chấp nhận dùng mạng đổi mạng, ngoặc luôn tay hữu vào huyết Thái Dương ngay bên trên.

- Đại sư chậm rồi!

Vù...

Thất kinh, vị tăng nhân buộc phải ngã người về phía sau, bằng tư thức Thiết Bản Kiêu thật đẹp mắt.

Vút!

Hoàng Định tuy lỡ bộ nhưng cũng định tung với theo một cước Phi Xà!

Nào ngờ ở phía sau bỗng có tiếng niệm phật hiệu vang lên:

- A di đà phật! Thí chủ chớ quá ngạo mạn! Hãy ngoan ngoãn nằm xuống nào!

Vù...

Có cảm nhận vị tăng nhân vừa lên đến phía sau chỉ muốn vươn tay điểm huyết chứ không có ý định phát kinh, Hoàng Định xoay ngay nửa người:

- Lão Ưng Triển Xí! Đỡ!

Vù...

Đúng như Hoàng Định đoán, vị tăng nhân nọ vì thế phải bước lùi, không cho cánh tay tả của Hoàng Định quật vào!

Vụt!

Hoàng Định lập tức áp sát:

- Hãy xem Bạch Thổ Thu Nguyệt!

Vù...

Vù...

Hai tay khua loạn ngay trước mặt vị tăng nhân, làm cho vị tăng nhân phải gằm lên:

- Hảo thân thủ! Đỡ!

Vị tăng nhân vươn chỉ tay, xạ một tia chỉ kinh vào người Hoàng Định.

viu...

Hoàng Định kinh hoảng vì không tưởng vị tăng nhân còn có cách này để phát kinh trong cự ly gần!

Bất đắc dĩ, Hoàng Định phải ngã lăn người qua một bên, thoát chết trong gang tấc.

Vụt!

Bất chợt có một tia hàn quang chiếu thẳng vào Hoàng Định vẫn còn ngã nằm dưới đất:

- Gã này rất giáo quyết, giao đấu với gã phải thật nặng tay! Đỡ!

Một kiếm này và một tiếng gầm kèm theo thật quen tai, khiến Hoàng Định nhận ra là nhân vật từng lên tập kích Hoàng Định trước kia!

Để chi trì sinh mạng, Hoàng Định dồn toàn lực vào việc lăn, chỉ lăn không mà thôi!

Ào...

Ào...

Nhân vật nọ quyết không buông tha, cả người lăn kiếm đều bám theo:

- Lăn này nếu để người thoát, Đường Hoá Giao này thật chẳng phải là đệ tử Không Động phái!

Phần nộ, đang lăn theo hướng này, Hoàng Định bỗng mạo hiểm lăn ngược trở lại.

Ào...

Phát hiện Đường Hoá Giao lờ đờ, Hoàng Định lừa thế, phát nhanh một cước:

- Buông kiếm!

Bộp!

Choang!

Đường Hoá Giao vừa mất kiếm, Hoàng Định uốn người đứng bật dậy:

- Hạng vô sỉ như ngươi, ngoài hành vi chuyên ám toán người khác còn có năng lực nào! Đỡ!

Vù...

Hoàng Định quật thẳng vào Đường Hoá Giao một kinh, đủ cho Đường Hoá Giao thịnh nộ:

- Có năng lực gì người sẽ biết! Xem đây!

Ào... Ào...

Ầm!

Đường Hoá Giao kém nội lực hơn nên bị chấn lùi!

Hoàng Định quật tiếp một kinh:

- Trả người một chưởng lần trước! Đỡ!

Ào... Ào...

Đường Hoá Giao không ngờ Hoàng Định tuy có niên kỷ chỉ kém y chút ít nhưng lại có nội lực trên xa! Y phát hoảng gọi:

- Thúc thúc...

Lập tức, nhân vật có tên là Đường Nhất Vị xuất hiện:

- Chớ hại mạng tiểu điệt ta! Đỡ!

Vù... Vù...

Thấy có Đường Nhất Vị lao đến Hoàng Định ngơ ngác tìm quanh!

Lạ thật, kể cả La Nhược Phi với năm ả lúc nãy, giờ không thấy đâu! Hoàng Định phùng phùng lửa giận khi nghe Đường Nhất Vị cười lớn:

- Đồng bọn của người, La Nhược Phi và lũ tiện tỳ kia đã cao chạy xa bay từ lâu! Kim Ma Bang đâu phải hạng vì ân tình chịu liều mạng để giải nguy cho bằng hữu! Nạp mạng đi nào!

Đang giận, Hoàng Định chỉ muốn trút vào toàn bộ chân lực, quật cho Đường Nhất Vị một kinh, ít nào cũng hả giận!

Nhưng chợt nhớ đến lần có Vương Kiên dò xét, lại nghĩ La Nhược Phi không lẽ nào cam tâm bỏ đi, không một lời từ biệt, Hoàng Định sợ thân phận bị bộc lộ nên thôi ngay ý định đó!

Hoàng Định chỉ phát kinh đủ ba mươi năm công lực.

Vù...

Ầm!

Song phương bình thủ và song phương cùng lão đảo!

Ở bên ngoài, Đường Hoá Giao hô loạn:

- Không cần phải có thái độ quân tử với y! Hãy dùng tiểu trận La Hán khống chế y!
Hoàng Định hoảng sợ phải lập tức, Hoàng Định chỉ nghĩ đến việc bỏ chạy!

Muốn thế, Hoàng Định cứ áp sát vào Đường Nhất Vị, một nhân vật mà nếu Hoàng Định được quyền dùng toàn bộ chân tài thực học ắt dễ dàng đả bại trong vòng mười chiêu!

- Đỡ!

Vù...

Thái độ của Hoàng Định không ngờ bị Đường Hoá Giao thấu suốt! Y lại hô hoán:

- Thúc thúc đừng lằm kễ y! Y muốn dùng thúc thúc làm bình phong, ngăn cản tiểu trận La Hán vây hãm!

Đường Nhất Vị nóng mặt:

- Ta thừa biết điều này! Nhưng hấn làm thế là hấn muốn chết! Một tiểu tử chưa sạch máu đầu như hấn đâu phải đối thủ của ta! Xem đây!

Vù...

Đường Nhất Vị nguyện ý chấp nhận đấu pháp của Hoàng Định, cùng Hoàng Định chiêu chiết chiêu!

Tuy đắc ý, nhưng tự trong thâm tâm Hoàng Định phải than:

- "Họ Đường này nhất định phải có thân phận khá cao ở Không Động phái và Phục Thanh Môn. Nhưng với tánh tự phụ này, không riêng gì bản thân lão, cả Phục Thanh Môn đừng mong gì đối phó nổi Kim Ma Bang! Thật đáng thất vọng!"

Có tâm trạng đó, Hoàng Định quyết cho Đường Nhất Vị một bài học, ít nhiều cũng làm lão bớt đi thói tự phụ!

Đúng lúc đó Hoàng Định phát hiện Đường Nhất Vị lộ sơ hở! Lập tức, Hoàng Định bật quát:

- Song Ung Đáo Đầu! Đỡ!

Vù...

Đường Nhất Vị cười lạt:

- Thân thủ cũng khá! Nhưng xem đây!

Vù...

Hoàng Định lạnh giọng:

- Lão chậm rồi! Đờ!

Vù...

Vị!
Ngay tức khắc, tay của Hoàng Định nhất thời uy hiếp hai trọng huyết của Đường Nhất

Đường Nhất Vị đổi sắc:

- Người linh hoạt thật đấy! Để xem nào!

Đường Nhất Vị đảo bộ, với chủ ý làm cho Hoàng Định lờ đờ!

Hoàng Định bật cười:

- Vậy còn Khí Hải huyết thì sao? Đờ!

Vù...

Đường Nhất Vị giận dữ:

- Được! Ta không ngại chạm chiêu đâu! Đờ!

Ào... Ào...

Miệng bảo không ngại, tay của Đường Nhất Vị lập tức vận lực vỗ vào chưởng tay của Hoàng Định sắp chạm đến Khí Hải huyết của lão!

Hoàng Định khẽ nạt:

- Lão lầm kế rồi! Hãy đề phòng Kiên Tĩnh huyết!

Vù...

Không ngờ Hoàng Định có lối biến chiêu thần tốc đến vậy, Đường Nhất Vị đành phải xuôi tay và dịch đầu vai về phía sau!

Lập tức tay của Hoàng Định cuộn thẳng vào huyết Khúc Trì, ngay khuỷu tay của lão:

- Sao lão quên huyết này? Trúng!

Vù...

Thất đảm, Đường Nhất Vị chỉ còn cách tung người lùi lại thật xa.

Vút!

Hoàng Định cũng kinh tâm, vì như thế đâu còn cơ hội áp sát Đường Nhất Vị như Đường Hoá Giao đã đoán đúng!

Định bám theo cho dù phải gỡ khinh thân pháp, tai Hoàng Định liền nghe cùng lúc có hai tiếng hô hoán vang lên!

Một của Đường Hoá Giao:

- Đứng lúc rồi! Mau lập tiểu trận La Hán!

Một còn lại là của người mà Hoàng Định không bao giờ mong gặp mặt, nhất là vào lúc này:

- Không chạy còn chờ đến lúc nào nữa, tiểu tử? Hãy để ta giúp ngươi! Nhanh nào!

Cùng với thanh âm này là sự xuất hiện đầy bất ngờ của mục Thi Quái!

Nghĩ thật nhanh, Hoàng Định đành chọn một giải pháp là đưa tay cho mục Thi Quái nắm lấy.

Lập tức, mục Thi Quái thi triển khinh thân pháp, lôi Hoàng Định chạy đi!

- o O o -